

Mand og fortrød næsten at have vist ham saa lidet Hensyn.

Men nu blev hans Tanker igen ledet bort ved Lyden af Sang og muntre Stemmer inde fra en Villahave, der vendte ud til Vejen. Han havde hidtil været temmelig uforstyrret, havde kun mødt en enkelt Fodgænger og et Par Vogne med hjemfarende Skovgæster. Nu var han kommen i Nærheden af en af de store Landligger-Kolonier, der i Aarenes Løb var opstaaet udenom Resterne af Kystens Fiskerlejer. Snart blev der meget livligt omkring ham. Det smukke Vejr havde lokket Folk ud i Haverne, og gennem de aabne Vinduer lød muntre Melodier.

Men Per foretrak Stilheden. Før han var naaet rigtig ind i Byen, vendte han om og gik hjemad.

Da han paa Tilbagevejen igen kom forbi det Sted, hvor han først havde hørt Musik, kastede han et Blik ind over den høje Tjørnehæk, der skilte Haven fra Landevejen. Derinde laa en lille straatækt Villa omgivet af et Par Trægrupper, hvorimellem nogle unge Herrer og Damer løb og legede.

Der var noget i dette Syn, som fik Per til at standse. Det var aabenbart: ogsaa derinde var der Fest. Damerne var alle lystklædte og Herrerne i sort. Hvad der slog Per, var Modsætningen mellem dette Selskab og det, han selv nylig havde